

Sygn. akt III Kow.1345/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 24.09.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Jan Filipczyk

Protokolant st. sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. del. do Prokuratury Okręgowej w S. – Anny Janas oraz Z-cy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego P. P. s. Z.** o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 2 oraz art.6 ust.3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić skazanemu P. P. s. Z. i T., ur. dnia (...) w P., nr (...) zezwolenia na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 05.05.2014r., sygn. akt II K 215/14 za czyn z art.207§1kk;

UZASADNIENIE

P. P. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego, motywując go chęcią podjęcia pracy i rozpoczęcia uczciwego życia.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawia dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 17.08.2015r. wynika, że skazany w czasie odbywania kary nie był karany dyscyplinarnie, nie korzystał także z nagrody regulaminowej. Wobec przełożonych jest regulaminowy, ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Nie ulega wątpliwości, że zachowanie skazanego jest jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego skazanego, a co nie jest jednak wystarczające do uznania, że dalsza resocjalizacja może być prowadzona w warunkach wolnościowych.

Skazany od 18.07.2015r. odbywa karę roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 05.05.2014r., sygn. akt II K 215/14 za czyn z art.207§1kk. Wskazać w tym miejscu trzeba, że Sąd orzekający w powyższej sprawie wymierzył P. P. karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat. Skazany jednak nie sprawdził się w warunkach wolnościowych uchylając się od dozoru kuratora sądowego, co

doprowadziło do wydania przez Sąd w dniu 27.05.2015r. postanowienia o zarządzeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Z informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 13.08.2015r. wynika, że skazany był również karany za przestępstwo przeciwko mieniu z art.278§5kk w zw. z art.278§1kk w sprawie II K 920/14 Sądu Rejonowego wW..

To, zdaniem Sądu, dowodzi, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, który nie potrafił docenić orzeczonej wobec niego kary o charakterze wolnościowym. Taka postawa skazanego nie daje gwarancji jego poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

W ocenie Sądu, nieskuteczność zastosowanego wobec skazanego środka probacyjnego oraz brak aktywności w procesie resocjalizacji pozwalają stwierdzić, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Względny bezpieczeństwa oraz stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Uznając wniosek skazanego o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego za niezasadny, postanowiono jak wyżej.